

ben a prop de la jubilació, d'altra banda poques vegades tan ben guanyada.

Ja sé que hom dirà que en el món no hi ha ningú imprescindible, que el constant rellevar-se de les generacions és llei de vida i que el geni de la raça no morirà mai. Ja ho sé. Però en els actuals moments d'innegable crisi de valors, no puc evitar una certa inquietud.

Certament no tenim dret a exigir-li més. Cinquanta anys al servei de la sardana i de "La Principal" representen tota una vida. Me n'adono més quan penso comparativament que, quan jo encara no havia ballat mai sardanes ni sabia un borrall de solfa, en Saló ja havia tocat a totes les places de l'Empordà i havia esdevingut per mèrits propis

el director de "La Principal".

Però, malgrat tot, en nom de La Bisbal i de l'Empordà i creient interpretar també el desig dels seus companys de cobla, m'atreveixo a fer-li un prec: que no desempari "La Principal". Que quan enfundi el fiscorn per darrera vegada per fruir d'una jubilació que li desitgem ben llarga, des de terra ençà continui portant el timó de "La Principal" amb batuta ferma i orella fina, com fins ara.

Es amb aquesta confiança que em plau dir-li amb cordial abraçada d'enhonorabona:

Amic Conrad ¡Que per molts anys puguis continuar dirigint "La Principal"!

LLUIS ALBERT